

forslaget, og det er nu dette, der med nogle Forandringer foreligger her for det høje Ting.

Kommissionen havde 2 Opgaver, nemlig at søge en Lønningsforhøjelse særlig for dem, hvis Begyndelsesløn var 2,500 Kr. eller derunder, en Lønningsforhøjelse, som tog Hensyn til den Dyrtdid, som uimodsigelig var kommen siden Lønningslovene af 1903, og dernæst den Opgave at udarbejde Lovforslaget saaledes, at der blev Ligestillethed mellem de forskellige Eters Lønninger. Det er da gjort, Lovforslaget indeholder en hel Række Lønningsklasser, og det er ordnet saaledes, at ved Oprykning fra en Lønningsklasse til en anden faar en Tjenestemand Lønningen i den ny Klasse, hvori han kommer, saaledes, at han faar et Trin over det Lønningsstandpunkt, han forlod i den forrige Klasse. Dernæst er der taget Hensyn til Opholdsstedets Dyrhed, saaledes at Landet er inddelt i 4 Dele, nemlig København med Frederiksberg, dernæst Købstæderne med over 2,000 Indbyggere, den 3die Del: Købstæderne fra 1,000 til 2,000 Indbyggere og endelig Landdistrikterne. Det er det, som i Lovforslaget nævnes under a, b, c, og d, og derefter ere Begyndelses-Lønningerne satte. Dette springer straks i Øjnene ved Lovforslagets allerførste Paragraf, 1ste Lønningsklasse, hvor man vil se, at Postbude, Postpakmestere, Portører, Bromænd, Telegrafbude, Rorsbetjente osv. lønnes med 1,260 Kr. under a, altsaa her i København og Frederiksberg, med 1,200 Kr. under b, med 1,140 Kr. under c og med 1,050 Kr. under d. Derved er man ogsaa bleven fri for alle disse Tillæg, som vi tidligere havde, Huslejetillæg, Opholdstillæg, og hvad de nu hedde. Det er formentlig en heldig Ordning, som her er foreslaaet, og som har fundet Tilslutning i det andet Ting.

Merudgiften ud over det bestaaende ved dette Forslag er jo ganske betydelig. Den var ved Forelæggelsen for Postvæsenet 753,000 Kr., for Statsbanerne 1,653,000 Kr., for Toldvæsenet 336,000 Kr., for Telegrafvæsenet 158,000 Kr., tilsammen 2,900,000 Kr. Naar den nu i Dag er noget lavere, nemlig 2,600,000 Kr., skyldes det væsentlig to Omstændigheder. For det første den, at der paa 12te og 13de Lønningsklasse er foretaget nogle Nedsættelser i Lønningerne, som man i det andet Ting formentlig vare lidt for store for disse Klasser, da de jo indeholde en Del Tjenestemænd, der endnu ere under Uddannelse. Og dernæst den Omstændighed, at man

har indført en Bestemmelse om, at ingen Lønning maa ved de lavere Lønninger ved denne Lov i de 4 første Aar faa en Forbedring af over 20 pCt., i de følgende Klasser af ikke over 15 og 10 pCt. Dette bevirker ogsaa en Besparelse. Disse to Besparelser ville imidlertid andrage mere end de ca. 300,000, her er Tale om, men saa er der paa andre Punkter givet nogle Forhøjelser, saaledes til Togførere og lignende, og derved er Besparelsen bleven den Sum, som jeg før nævned. I øvrigt falde de her foreslaaede Lønforhøjelser gennemgaaende paa de lavere lønnede Bestillingsmænd, saaledes at ikke mindre end 95,4 pCt. af hele den store Merudgift falde paa Lønninger paa 1,500 Kr. og derunder. Siden Lovforslaget blev udarbejdet, nemlig for et Aars Tid siden, kan det ikke nægtes, at der er sket noget Omslag i den økonomiske Verden; man kan ikke nægte, at der er sket et Præfald paa forskellige Varer, man kan heller ikke være blind for, at der i Pengeverdenen har vist sig forskellige Vanskeligheder. Hvorvidt det nu vil strække sig, hvorledes Fremtiden vil arte sig, skal jeg ikke udtale mig om, navnlig ogsaa af den Grund, at det er jeg ikke i Stand til fuldt ud at overse; men sikkert er det — og det er jo ogsaa forstaaeligt nok —, at disse Forhold have medvirket til, at der i det hele overfor disse Lønningslove — der følger jo flere efter — har rejst sig forskellig Tvivl baade udenfor Rigsdagen og paa Rigsdagen, og det har derfor just ikke været nogen Sejrsang, som dette og de følgende Forslag i den sidste Tid have gaaet her paa Rigsdagen. Imidlertid formener jeg, at Lovforslag af denne Art, naar de først ere udarbejdede og forelagte for Rigsdagen, og de formentlig vare vel begrundede ved Forelæggelsen, indeholde et Løfte til de vedkommende Tjenestemænd, som det vilde være urigtigt ikke at indfri, og jeg maa derfor meget bede om, at Lovforslagene maa blive førte igennem.

Disse Lovforslag følges jo af et Par andre, som indeholde nogen, men selvfølgelig langt fra tilstrækkelig Kompensation. Jeg har jo ved Toldlovens Behandling her i dette høje Ting vist, hvilke store Udgifter Statskassen sætter sig for i denne Rigsdagssamling, og det vil derfor ikke være rigtigt af Ministeriet at modtage Lønningslovene uden at kunne gøre Regning paa ogsaa at faa de medfølgende Kompensationslove førte igennem. Jeg antager jo heller ikke, at det vil volde Vanskelighed; jeg